

Bogár László: Kilenc hónap

2022 november 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Van-e esély a békére?

Lassan kilenc hónapja zajlik a háború, de van-e esély a békére? Mivel Oroszország valóságos ellenfele az amerikai birodalom, így egy olyan, akár egy évszázadon át m?köd?képes békerendszerre volna szükség, ami kettejük számára jelenthetne kompromisszumot. Mindketten gy?zelemre ítéltettek, mert egyikük sem engedheti meg magának, hogy ne ? gy?zzön, így a saját narratívájuk zárja csapdába ?ket.

A hanyatló amerikai birodalom globális dominanciájának tartós meger?sítését várja Oroszország térdre kényszerítését?l, Oroszország viszont a teljes összeomlást kockáztatná, ha ezt nem tudná megakadályozni, és nem ragaszkodna a végs?kig történelmi szuverenitása minimumához. E két egymást kizáró igénynek egyel?re nincs közös halmaza, márpedig béke csak e közös halmaz megtalálásával lehetséges. Mivel a közös halmaz egyel?re teljesen ismeretlen számunkra, így mindössze annyit tehetünk, hogy áttekintjük a háború értelmezési „rétegeit”, és az ott egymásnak feszül? tektonikus energiákból próbálunk következtetni a leend? békerendszer f?bb vonásaira.

Az els? réteg az, amit lejátszástechnikailag orosz–ukrán háborúnak látunk, pontosabban annak láttat a globális valóságipari m?vek média üzemegysége. Ukrajna soha nem volt, ma sincs, és a jöv?ben meg pláne nem lesz. Részben vagy teljes egészében felosztják majd, örök mementóként, hogy minden tektonikai törésvonalon fekv? ország megértse, ha nem próbál virtuóz módon semlegesen barátságos lenni az ?t meghatározó világhatalmi „lemezek” mindegyikével, akkor el?bb vagy utóbb szétszaggatják ezek a mély energiák. E forgatókönyvekr?l szólni ma még a legszigorúbb tabu, de valójában már minden érintett „beárazta” a globális hatalompiac erre irányuló döntéseit.

A második szinten a globális birodalomnak az az évszázados törekvése húzódik meg, amelynek lényege, hogy a német és orosz birodalom között soha ne alakulhasson ki kölcsönös el?nyökön nyugvó hosszú távú együttm?ködés. Már az els? és második világháború fed?nev? projekt is ezt célozta, és az elmúlt harminc év során a német–orosz szinergia veszélyét végletekig fokozta egy Kínával kialakuló eurázsiai együttm?ködés, ami az amerikai globális birodalom végét jelentette volna. Az már biztosra vehet?, hogy az új békerendszer nem fogja megengedni a német–orosz kapcsolatok rekonstrukcióját, vagyis mind Németország mind Oroszország vesztese lesz a háborúnak. Németország végzetesen meggyengülhet, globális szerepe nagyjából a száz évvel ezel?tti szintre csúszik vissza. Márpedig azt egyszer már átélhette a világ, hogy a huszadik század húszas éveinek megaláztatása milyen következményekkel járt Németországban. Bármilyen is lesz az új békerendszer, a legf?bb vesztes most már bizonyosan Németország lesz. Oroszország is kikerülhetetlenül vesztese lesz a háborúnak, még ha nem is szenved megalázó vereséget, aminek okait a harmadik és a negyedik szinten találhatjuk meg.

A harmadik szinten már megmutatja magát a háború reaktorának „aktív zónája”, ahol az amerikai birodalom kívánt megsemmisít? csapást mérni Oroszországra, hogy az végleg korlátlanul kifoszthtató er?forrásmez? lehessen számára, agóniáját meghosszabbítva ezzel. Annyiban Amerika is „vesztes”, hogy ezt a célt már biztosan nem tudja megvalósítani. Oroszország igen jelent?sen meggyengül ugyan, de nem lesz szabadon kifoszthtató pária. Hogy pontosan hol húzódik majd a kompromisszumhatár azt f?ként a negyedik szint mutatja meg.

A negyedik szinten a West és a Rest, vagyis a Nyugat és a nem-Nyugat csap össze, és Oroszország a háború el?z? rétegeiben elszenvedett vereségét akár jelent?s mértékben kompenzálhatja is. Ebben a rendkívül inkoherens hatalmi térben, ahol Kína és India vagy éppen Szaúd-Arábia és Irán, Pakisztán, Brazília, Indonézia kísérli meg az együttm?ködést, Oroszország akár mint legf?bb integrátor mutathatja fel önmagát. Aki ugyan éppen vereséget szenvedett a Rest közös ellenségét?l, az amerikai birodalomtól, de majdnem döntetlenre volt képes kihozni a játszmát, így a Rest többi szerepl?je számára mégiscsak „háborús h?sként” mutatkozhat meg. A Rest egyel?re csak egy tagadásban egységes, ez Amerika globális hatalmi szerepének elutasítása, azt tehát tudja, hogy mire mond egyhangú NEM-et, de hogy mire, miként mond IGEN-t az még értelmezhetetlen faktor.

Mivel az új békerendszer az Amerika és Oroszország közötti alku eredménye lesz, így Oroszország már az alku során, majd az új világrend üzemeltetése kapcsán az eddigiekt?l eltér? mintázatban ugyan, de veresége ellenére akár javíthatja is globális pozícióit. Igaz viszont az is, hogy az amerikai birodalom mindent meg fog tenni annak érdekébe, hogy az oroszok e globális „hátországát” még az el?tt szétroncsolja, miel?tt az létrejönne.

S végül a horror sci-fi ötödik szint, ahol a világot irányító „nem létez?” er?nek az a több évszázada zajló projektje látszik megvalósulni, ahol az általa „baromfiudvarként” tételezett emberiség létszámának radikális csökkentése a

célfüggvény. Itt egyel?re már annak is örülnünk kell, hogy a jelek szerint nem nagyon forszírozza már a mindent elpusztító atomháború kiprovokálását, amire számos jel utalt az utóbbi hónapok során. A „végítélet” tehát érdekl?dés hiányában egyel?re elmarad, de ami késik, nem múlik, a világ legfeljebb haladékot kap ezzel az új békerendszerrel, ami ugyan a legpusztítóbb folyamatokat blokkolja talán, de attól ez még – ahogy II. János Pál pápa mondta – a „halál kultúrája” marad. A „nem létez?” világer? destruktív szellemi energiáival egyel?re tetszése szerint pusztíthatja világunkat.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló